

Příloha č. 17: Subjektivní pohled na semináře-dílňičky a přehrávky – ilustrativní příklady z rozhovorů se žáky

Dílňičky – semináře z pohledu učitelů a žáků:

Nutíme učitelům vzájemné hospitace, oni se ale taky bojí. Začínáme semináře. Všichni, co učí se sejdou u někoho i s žáky a děti hrají, např. zeptáme se dětí: Co je nejdůležitější při hře na dechové nástroje Oni řeknou dech. Ukážeme si, jak dýcháme.. Teď budeme poslouchat Pepička a budeme počítat, kolikrát nasadil jazykem. Hodnocení mezi dětmi: Oni si uvědomí sami, co dělají. Dělali jsme to i pro nové kantory. Vidí, co dělají špatně apod. Ale zároveň se učí děti. Pro ně je to cennější než hospitace. Je to přínos pro učení se dětí i pro učení se metodiky. Ani v odděleních si nelezeme do zelí. Tyhle metody jsou průchodné a spíš pozorujeme. je to delší cesta.

vedoucí klavírní sekce do srpna 2010

Ředitelka zrušila hospitace, ale dělají se vzájemné návštěvy vyučujících mezi sebou (dílňičky, projekty). učitel

z pohledu žáků:

Dílňičky: v našich disciplínách (hudebních nástrojích) jsem je ještě nezažil. Dílňičky i přehrávky jsou dobré i pro školu – jako nástroj vnitřního hodnocení školy - vidí, jak to ti učitelé žáky naučili. žák 18 let

Dílňičky, ty jsem ještě nezažila, u nás ještě nebylo, ale učitelé se o tom bavili žákyně, 13 let

Přehrávky z pohledu žáků:

„Motivují k většímu soustředění, k lepšímu výkonu, utvrzují v tom, že to můžu zahrát na veřejnosti, můžu sledovat pokrok. Porota z učitelů hodnotí žáky slovně a známkou do žákovské knížky. žák 18 let

Přehrávky také pomáhají zbavit nervozity, učíme se pracovat s trémou, je to důležitý i pro učitele, vědí, jak žáci umí hrát, podporuje to spolupráci mezi odděleními. žák 15 let

Přehrávky? sedí tam pár učitelů, přijdeme tam vystresovaný, zahrajeme stupnici, etudu, přednes a potom nás hodnotí – mezi sebou si asi napíšou názory a do žákovské knížky známku. Chodíme po jednom. žákyně, 15 let